

د ستراتيژيکو او سيمه ييزو څېړنو مرکز

تحليل هفته

گڼه: 413

(07 زمري - 13 زمري 1402 هـ ش)

په شانگهای همکارۍ سازمان کې د ايران دايمي غړيتوب: پر سيمه او افغانستان بي اغېزې

دا نشریه د افغانستان او سیمې د مهمو سیاسي، امنیتي، اقتصادي او ټولنيزو پېښو د تحليل اوونيزه
خپرونه ده چې د ستراتيژيکو او سيمه ييزو څېړنو مرکز له لوري په پښتو، دري، انگليسي او عربي
ژبو چمتو کېږي او خپرېږي.

په دې ګڼه کې لولئ:

- په شانګهای همکاری سازمان کې د ایران دایمي غړیتوب: پر سیمه او افغانستان یې اغېزې 3
- سریزه 3
- د شانګهای همکاری سازمان لاسته راوړنې 4
- په شانګهای همکاری سازمان کې د ایران دایمي غړیتوب او پر سیمه یې اغېزې 5
- په شانګهای همکاری سازمان کې د ایران دایمي غړیتوب او پر افغانستان یې اغېزې 6
- د شانګهای همکاری سازمان پر وړاندې پرتې ننگونې 7
- پایله 8
- یادښتونه او سرچینې 9

په شانگهای همکاری سازمان کې د ایران دایمي غړیتوب: پر سیمه او افغانستان بې اغېزې

سریزه

شانگهای همکاری سازمان یو بین الحکومتي سیاسي، اقتصادي او امنیتي نړیوال سازمان دی چې د ۲۰۰۱ ز. کال د جون پر ۱۵ مه نېټه یې د چین، روسیې، قزاقستان، قرغېزستان، تاجکستان او ازبکستان له لوري د چین په شانگهای ښار کې د موجودیت اعلان وشو. تر دې مخکې له ازبکستان څخه پرته پورته ټولو هېوادونو د شانگهای پنځه غړیتوب درلود، چې په ۱۹۹۶ ز. کال کې د لومړي ځل لپاره رامنځته شو. په ۲۰۰۱ ز. کال کې د ازبکستان له غړیتوب سره سم د شانگهای پنځه نوم د شانگهای همکاری سازمان ته واوښت. د شانگهای پنځه د بنسټ اېښودلو یو ستر دلیل د سیمه ییز ثبات په موخه د ترهگرۍ، بېلتونپالنې او بنسټپالنې پر وړاندې مبارزه وه. د وخت په تېرېدو سره سازمان په خپل چوکاټ کې سیاسي، اقتصادي او کلتوري مسایل هم راوغلل، خو بیا هم دفاعي او امنیتي همکاری د سازمان لومړیتوب جوړوي.

د شانگهای همکاری سازمان اصلي موخې د غړو هېوادونو ترمنځ د باور پیاوړتیا او د گاونډیو ترمنځ ښې اړیکې؛ په سیاست، سوداگرۍ، اقتصاد، ساینس او ټېکنالوجۍ، کلتور او همدارنګه تعلیم، انرژۍ، ترانسپورت، سیاحت، چاپېریال ساتنې او نورو برخو کې د اغېزمنو همکاریو هڅول؛ په سیمه کې د سولې، امنیت او ثبات ساتلو لپاره گډې هڅې او د یوه نوي، ډېموکراتیک، عادلانه او منطقي سیاسي او اقتصادي نړیوال نظم رامنځته کول دي.

د شانگهای همکاری سازمان د پرېکړې نیولو لپاره تر ټولو لوړ ارگان د دولتي مشرانو شورا ده، چې د سازمان فعالیتونو او نورو مهمو مسایلو په اړه په کال کې یو ځل غونډه کوي. د حکومتی مشرانو شورا، د څو اړخیزو همکاریو او لومړیتوبونو په موخه په کال کې یو ځل غونډه کوي او د سازمان کلني بودیجه تصویبوي. د دولتي او حکومتی مشرانو پر غونډو سربېره، د سازمان په کچه د پارلماني ریيسانو، امنیت شورا سکرترانو، بهرنیو چارو وزیرانو، دفاع وزیرانو، د بېرنيو مرستو، اقتصاد، ترانسپورت، کلتور، تعلیم او روغتیا پاملرنې د ریيسانو په کچه د غونډو لپاره میکانیزمونه شته. دغه سازمان دوه دایمي ارګانونه لري: د چین په پلازمېنه بېجېنگ کې سکرتریت او د ازبکستان په پلازمېنه تاشکند کې د ترهگرۍ ضد سیمه ییز جوړښت دی. د شانگهای همکاری سازمان جنرال سکرتر او د ترهگرۍ ضد سیمه ییز جوړښت اجرائیوي کمېټې مشر، د دولتي مشرانو شورا له لوري د درېیو کلونو لپاره ټاکل کېږي. د یادونې وړ ده چې په دې وروستیو کې ایران د شانگهای همکاری سازمان دایمي غړیتوب ترلاسه کړ، دا چې سازمان کومې لاسته راوړنې لري؛ په سازمان کې د ایران دایمي غړیتوب خپله د ایران، سیمې او افغانستان لپاره څه پایلې لري او په ټوله کې د سازمان فعالیتونو پر وړاندې کومې ننگونې پرتې دي، تر څېړنې لاندې نیسو.

د شانگهای همکاری سازمان لاسته راوړنې

د شانگهای همکاری سازمان په اړه د نړۍ پوهان بېلابېل نظرونه لري. ځینې پوهان پر دې باور دي چې دغه سازمان کنفرانس ته ورته دی، یوازې کلنی غونډې جوړوي او ټاکل شوی هدف نه شي تعقیبولای. ځینې نور بیا پر دې باور دي چې د سازمان غړي هېوادونه بېلابېل سیاسي نظامونه، اقتصادي سیستمونه، مذهب او کلتورونه لري، له همدې امله پرېکړې یې اغېزمنې نه دي، ځکه همدغه توپيرونه د بېلابېلو مسایلو په اړه د سازمان د واحدې اجماع مخه نیسي. د یادونې وړ ده چې ډېر شمېر لوېدیځوال شانگهای همکاری سازمان ته د ناټو ضد سازمان په سترگه گوري.

د شانگهای همکاری سازمان ډېر ملاتړي پر دې باور دي چې دا یو نوی راټوکېدلی او د عمر له اړخه ځوان سازمان دی، طبیعي ده چې په لومړي سر کې به ستونزې وي، خو د وخت په تېرېدو سره به سازمان وکولای شي د پام وړ لاسته راوړنې ولري. د تاریخ په اوږدو کې دا لومړنی سازمان دی په داسې یوه جغرافیه کې رامنځته شوی چې غړي یې د سیاسي، اقتصادي، امنیتي او کلتوري توپيرونو ترڅنګ د پولو پر سر اختلافونه هم لري، چې کولای شي د سازمان په کچه همغږي اغېزمنه کړي.

شانگهای همکاری سازمان یو څو اړخیز جوړښت دی چې درې ډوله همکاری لري. (الف) په سیاست او امنیت، (ب) سوداګرۍ او اقتصادي فعالیتونو او (ج) د فرهنګونو په پراختیا او بشري اړیکو کې همکاری شاملېږي. د سازمان مشرتابه هڅه کوي په سیمه کې د جګړو د مخنیوي لپاره اقتصادي نوښتونه رامنځته کړي، چې کولای شي د پوځي لګښتونو په راکمولو کې مرسته وکړي. که څه هم د سازمان غړو هېوادونو په بېلابېلو برخو لکه بانکوالۍ، پانګونو، تولید، کرنې، ټرانسپورټ، ګمرکونو او سیاحت کې تر سلو ډېر حقوقي سندونه لاسلیک کړي، خو اغېزمنتیا یې ډېره څرګنده نه ده.

لکه څرنګه چې مخکې یادونه وشوه، د امنیت خونديتوب د شانگهای همکاری سازمان لپاره لومړیتوب دی، غړو هېوادونو د ترهګریزو کړنو او بېلتونپالو ډلو د مخنیوي په موخه همغږۍ او همکاری زیاتې کړې دي او یو له بل سره استخباراتي معلومات شریکوي او کله نا کله ګډ پوځي تمرینونه هم ترسره کوي. د یادونې وړ ده چې شانگهای پنځه په لومړي سر کې په سیمه کې د امنیت د ټینګښت په موخه رامنځته شو، خو د سیمې په سیاسي او اقتصادي وضعیت کې د بدلون په رامنځته کېدو سره په دغه مفهوم کې هم بدلون راغی او نن په دغه سازمان کې تر ډېره د امنیتي همکاریو ځای اقتصادي همکاریو نیولی دی. خو باید زیاته شي چې که نن د سازمان غړي هېوادونه امنیت او اقتصادي پرمختګ تجربه کوي، دا د سازمان له چوکاټ څخه بهر خپله د هېوادونو نوښت دی او تر ډېره په سازمان پورې اړه نه لري.

د شانگهای همکاری سازمان ستره لاسته راوړنه په غړو هېوادونو کې د ګډې همکاری مفهوم خپرول دي چې دغه همکاری سیاسي، اقتصادي، امنیتي او فرهنګي اړخونه لري. اقتصادي همکاری د شانگهای همکاری

سازمان بله مهمه برخه جوړوي. په دې وروستيو کې د سازمان اقتصادي پوټنشيال لوړ شوی، دا له دې امله نه چې په سازمان کې اقتصادي تعامل لوړی شوی، بلکې د سازمان له چوکاټ څخه بهر د هر غړي هېواد په ځانگړي ډول د چين اقتصادي ځواک لوړ شوی دی. سربېره پر دې، د شانگهای همکارۍ سازمان په سيمه ييزه جغرافيه کې د اقتصادي همکاريو د پرمختگ ترڅنگ ټيکنالوجي هم د پام وړ پرمختگ کړی دی. په ټوله کې د شانگهای همکارۍ سازمان غړو ترمنځ دوه اړخيزه سوداگري پراخه شوې او همدارنگه د سازمان تر پوښښ لاندې په غړو هېوادونو کې ځينې پوهنتونونه د شانگهای همکارۍ سازمان غړو هېوادونو وگړو ته د لوړو زده کړو لپاره ځانگړي شوي دي.

په شانگهای همکارۍ سازمان کې د ايران دايمي غړيتوب او پر سيمه يي اغېزې

د ۲۰۱۷ ز. کال د جون پر ۹ مه هند او پاکستان د قزاقستان په پلازمېنه استانه کې د شانگهای همکارۍ سازمان دايمي غړيتوب ترلاسه کړ، دا لومړی ځل و چې له ۲۰۰۱ ز. کال وروسته سازمان نور هم پراخ شو. همدارنگه په ۲۰۲۱ ز. کال کې په شانگهای همکارۍ سازمان کې د دايمي غړيتوب لپاره د ايران غوښتنليک ومنل شو، چې له ۱۸ کلن مزل وروسته په هند کې د پرليکه غونډې له لارې د ۲۰۲۳ ز. کال د جولای پر ۴ مه ايران د دغه سازمان دايمي غړيتوب ترلاسه کړ.

ايران په منځني ختيځ کې يو له پياوړو هېوادونو څخه دی چې لوېديځ ضد دريځ لري او هڅه کوي د سيمې بېلابېلو سازمانونو کې د غړيتوب له لارې خپل دريځ پياوړی او سيمه ييزې اړيکې پراخې کړي. ايران په داسې حال کې د سازمان دايمي غړيتوب ترلاسه کوي چې غواړي له چين او روسيې سره خپلې اړيکې لاپسې پراخې او ټينگې کړي، ترڅو له اقتصادي اړخه تر يوه بريده د متحده ايالاتو او اروپا بنديزونه مات کړي. د ځينو ايراني رسنيو په حواله، په ۲۰۲۲ ز. کال کې د ايران او سازمان غړو هېوادونو ترمنځ سوداگري څه کم ۳۹ مليارده ډالرو ته رسېده، چې يوازې څه باندې ۱۹ مليارده ډالره يادو هېوادونو ته د ايران صادرات شوي وو. د سازمان غړيتوب به له مرکزي اسيا سره د ايران سوداگري نوره هم پراخه کړي او کېدای شي د گمرکي تعرفو په برخه کې اسانتياوې راولي.

په شانگهای همکارۍ سازمان کې د ايران دايمي غړيتوب د ختيځ پر لور گام دی. کله چې د ولسمشر احمدي نژاد د حاکميت پر مهال له نړيوالې ټولنې سره د ايران اړيکې خرابې شوې، نو ايران په خپل بهرني سياست کې د ختيځ پر لور حرکت ته لومړيتوب ورکړ. ورته مهال، د ايراني ولسمشر ابراهيم رييسي د بهرني سياست يو له مهمو هڅو ختيځ لور ته د ايران حرکت دی او همدارنگه څو اړخيزتوب ته هم اهميت ورکوي، چې په سازمان کې د ايران دايمي غړيتوب به د ايران د څو اړخيزتوب پاليسي لاپسې پياوړې کړي.

ايران به په پوځي برخه کې د چين د ټېکنالوجي غوښتنه وکړي، خو چين شونې ده د هغو هېوادونو حساسيتونه هم په پام کې ونيسي چې له ايران سره نښې اړيکې نه لري. ورته مهال، چين هم کېدای شي په

سازمان کې د ايران غړيتوب په خپله گټه وکاروي، داسې چې متحده ايالاتو ته فشار ورکړي ترڅو تايوان د چين په ضد ونه کاروي. همدارنگه په سازمان کې د ايران غړيتوب د سعودي عربستان او متحده عربي اماراتو د دايمي غړيتوب چانسونه هم ډېروي، ترڅو اړيکې عادي او سيمه ييزې سيالۍ راکمې شي، ځکه په دې وروستيو کې د چين په منځکړتوب د ايران او سعودي عربستان اړيکې بېرته رغول شوې دي.

په شانگهای همکارۍ سازمان کې د ايران دايمي غړيتوب د سازمان لپاره لاسته راوړنه هم ده، ځکه شونې ده د سازمان اړيکې له اسلامي هېوادونو سره لاسپسې پراخې شي. سربېره پر دې، په سازمان کې د ايران دايمي غړيتوب په منځني ختيځ کې د سازمان نفوذ هم زياتوي ترڅو منځني ختيځ کې امنيتي اندېښنې په نښه کړي. په سازمان کې د ايران غړيتوب په لوېديځه اسيا کې د چين له ښکېلتيا سرچينه اخلي، په ۲۰۲۱ ز. کال کې د ايران او چين ترمنځ ۲۵ کلن تړون د دواړو هېوادونو نږدې اړيکې په ډاگه کوي، ورته مهال دغه سازمان د ايران اقتصادي پرمختگ لپاره هم يو مهم عامل دی.

ايران د تېلو او گازو پراخې زېرمې لري چې کولای شي د سازمان له غړو هېوادونو سره د انرژۍ په برخه کې همکاري وکړي. گومان کېږي چې په سازمان کې د ايران غړيتوب د دوه اړخيزې اړتيا له مخې ترسره شوی دی. په دې معنی چې له يوه اړخه د سيمې هېوادونه د ايران انرژۍ ته اړتيا لري او له بله اړخه ايران د سازمان له سيمه ييز نفوذ هم گټه پورته کوي ترڅو د سازمان په چوکاټ کې خپلې غوښتنې نړيوالو ته وړاندې کړي. همدارنگه په سازمان کې د ايران دايمي غړيتوب کولای شي د سازمان غړو هېوادونو ته د سيمه ييز ترانزيت اسانتياوې هم برابرې کړي.

په شانگهای همکارۍ سازمان کې د ايران دايمي غړيتوب او پراختيا افغانستان يې اغېزې

ايران او افغانستان دوه گاونډي هېوادونه دي چې هره پېښه مستقيم او غير مستقيم پر دواړو هېوادونو اغېزې لري. په شانگهای همکارۍ سازمان کې د ايران دايمي غړيتوب بې اغېزې نه دی، کولای شي افغانستان سره د اړيکو په پراختيا او اقتصادي پرمختگ کې همکاري وکړي.

که څه هم له تېرو څه باندې څلورو لسيزو را په دېخوا، گاونډيو د افغانستان پر وړاندې د ښه گاونډيتوب د اصولو خلاف د افغانستان په کورنيو چارو کې لاسوهنې کړي، نو په شانگهای همکارۍ سازمان کې د هغوی غړيتوب به د افغانستان پر وړاندې د هغوی پر دريځ کومه ځانگړې اغېزه ونه کړي، ترڅو د افغانستان په اړه د هغوی په پاليسيو کې مثبت بدلون راولي، خو بيا هم هيلې شته چې په سازمان کې د ايران دايمي غړيتوب به د ايران - افغانستان دوه اړخيزې اړيکې او د سازمان په چوکاټ کې څو اړخيزې اړيکې مثبت لوري ته يوښيي.

د متحده ایالاتو له وتلو وروسته د شانگهای همکاری سازمان غړي هېوادونه له اسلامي امارت سره دوه اړخیزې سیاسي او اقتصادي اړیکې لري، خو افغانستان اوس هم په سیاسي انزوا کې دی او سازمان نه شي کولای د خپلواکې پرېکړې په ترڅ کې افغانستان له سیاسي انزوا څخه وباسي، چې بنکاره د سازمان کمزوری دریځ په ډاگه کوي. که سازمان غواړي د افغانستان په اړه ښه نظر څرگند کړي، د ایران په گډون د غړو هېوادونو په ملاتړ دې په افغانستان کې د سیمه ییزو پروژو له تطبیق سره مرسته وکړي، ترڅو سیمه ییز اتصال رامنځته او له سیالیو لاس واخلي.

افغانستان له ۲۰۱۲ ز. کال راهیسې د شانگهای همکاری سازمان څارونکی غړی دی، دا چې د سازمان مشرتابه تر دې دمه کومه سیمه ییزه پروژه په افغانستان کې نه ده تطبیق کړې او همدارنگه د چین په مشرۍ د یوه کمربند یوې لارې نوبت هېڅ اقتصادي دهلیز هم مستقیم له افغانستان څخه نه تېرېږي، نو اړتیا ده چې افغانستان ته په شانگهای همکاری سازمان کې دایمي غړیتوب ورکړل شي، ترڅو د افغانستان له ستراتیژیک موقعیت څخه گټه واخیستل شي او د سازمان په مرسته یو لړ سیمه ییزې پروژې په افغانستان کې عملي شي.

د افغانستان اسلامي امارت بې طرفه او پر اقتصاد ولاړ بهرنی سیاست لري او د گاونډیو په گډون له ټولو هېوادونو سره د ښو اړیکو غوښتونکی دی. دا چې ایران له اسلامي امارت سره نږدې اړیکې لري، کولای شي د سازمان په چوکاټ کې د افغانستان په اړه سیمه ییزه اجماع رامنځته کړي، ترڅو د سیمې هېوادونه له سیمه ییزو سیالیو لاس واخلي او افغانستان اقتصادي پرمختگ تجربه کړي.

د شانگهای همکاری سازمان پروړاندې پرتې ننگونې

د شانگهای همکاری سازمان جغرافیه د تاریخ په اوږدو کې د سیمه ییزو سیالیو ښکار شوي ده. په سیمه کې متحده ایالات، چین، روسیه او هند ستر قدرتونه دي چې یو له بل سره سیالی لري. متحده ایالات په مرکزي اسیا کې له چین او روسیې سره او په پاسفیک سیمه کې له چین سره سیالی لري؛ همدارنگه چین او پاکستان له هند سره سیالی لري چې سیمه ییزې امنیتي ننگونې ډېروي، د سازمان فعالیتونه تر اغېزې لاندې راولي او د سیمه ییز اقتصادي پرمختگ مخه نیسي.

سازمان په خپل جوړښت کې ستر اقتصادي قدرتونه او همدارنگه کمزوري هېوادونه هم لري، چې د سازمان د گټو په پرتله خپلو ستراتیژیکو هدفونو ته لومړیتوب ورکوي، له همدې امله د سازمان د جوړېدو هدف تر سیوري لاندې راولي. په سازمان کې د واحدې ټولنې فکر په یوه کمزوري حالت کې دی، که په سیمه کې کومه امنیتي ستونزه پېښېږي، غړي هېوادونه نه شي کولای د سازمان د گټو د خونديتوب په صورت کې بېرني ځواب ووايي، ښه بېلگه یې افغانستان دی چې د سیاسي انزوا د پای ته رسېدو او اقتصادي پرمختگ لپاره دغه سازمان کوم ځانگړی پروگرام نه لري.

په امنيتي سکتور کې، د شانگهای همکارۍ سازمان امنيتي پېښو ته په ځواب ویلو کې تر دې دمه مهم رول نه دی لوبولی، ځکه غړي هېوادونه هر یو له روان وضعیت څخه د ځان لپاره جلا تعریف لري او هڅه کوي په خپله گټه یې وڅرخوي، ان تر دې چې ځینې د بل دوست خپل دوښمن او د بل دوښمن خپل دوست گڼي؛ په دغسې حالت کې د گډو گټو رامنځته کول ستونزمن دي، چې د سازمان هدف تر پوښتنې لاندې راولي.

د شانگهای همکارۍ سازمان اغېزمنتیا یوازې په دې که نه ده چې د نړۍ ستره جغرافیه په ځان کې رانغاړي، ډېر نفوس لري او لوړ کلنی ناخالص تولید لري. په سازمان کې ځینې هېوادونه شته چې کمزوري سیاسي نظامونه او مخ پر ځوړ اقتصاد لري، کله چې یاد هېوادونه نشي کولای خپل ملي اقتصاد ورغوي او له سیاسي کړکېچ څخه ووځي، نو سازمان ته به یې څه گټه ورسېږي.

پایله

په شانگهای همکارۍ سازمان کې د ایران دایمي غړیتوب کولای شي د ایران او سازمان غړو هېوادونو ترمنځ دوه اړخیزې او څو اړخیزې اړیکې پراخې کړي او همدارنگه شونې ده چې د سیمې په کچه اقتصادي تعامل لوړ او تر یوه بریده ایران د لوېدیځ له سیاسي او اقتصادي بندیزونو وژغوري، خو اندېښنې هم شته چې د سازمان غړو هېوادونو ترمنځ بېلابېل اختلافونه به د سازمان اغېزمنتیا او فعالیتونه کمزوري کړي.

په تېرو شلو کلونو کې د شانگهای همکارۍ سازمان په چوکاټ کې د سیمه ییزو همکاريو مفهوم ښه وده کړې او د همکارۍ ساحې هم پراخې شوې دي، خو د شانگهای همکارۍ سازمان د تاسیس له نېټې څخه تر دې دمه د افغانستان په تړاو پرته له دې چې اندېښنې په ډاگه کړي، نور اغېزمن نه دی ثابت شوی او همدارنگه د افغانستان په اړه د سیمه ییزې اجماع په رامنځته کولو کې هم پاتې راغلی دی. له یوه اړخه، دا چې په سازمان کې د گټو واحد تعریف نشته او همغږي هم په ټیټه کچه کې ده او له بله اړخه د تاریخ په اوږدو کې سیمه ییز سازمانونه د افغانستان لپاره ډېر اغېزمن نه دي ثابت شوي، نو د اسلامي امارت لپاره اړینه ده چې په سازمان کې د غړیتوب لپاره د هڅو ترڅنګ د دغه سازمان له غړو هېوادونو سره مستقیمې دوه اړخیزې اړیکې ټینګې او پراخې کړي، ترڅو له یادو هېوادونو سره د گډو گټو د رامنځته کولو میکانیزمونه رامنځته شي.

تر هغې چې د سازمان غړي هېوادونه خپلې دوه اړخیزې ستونزې حل نه کړي او یو له بل سره گټې شریکې نه کړي، د سازمان په چوکاټ کې به یې کړنې اغېزمنې ثابتې نه شي. نو وړاندیز کېږي چې د شانگهای همکارۍ سازمان غړو ترمنځ دوه اړخیز باور رامنځته او پیاوړی شي، یو د بل ظرفیتونه وپېژني، له اختلافونو تېر شي او یو د بل له وړتیاوو د سازمان په گټه کار واخلي. دا چې چین په خپل نوبت د سیمه ییزو او نړیوالو سازمانونو د رامنځته کولو اوږده مخینه نه لري، نو د شانگهای همکارۍ سازمان او په هغې کې غړیتوب او پراختیا د چین لپاره یوه نوې تجربه ده، چې د راتلونکي لپاره به ترې نوي درسونه زده کړي.

يادښتونه او سرچينې

1. Rashid Alimov. (2018). The Shanghai Cooperation Organization: Its role and place in the development of Eurasia. Journal of Eurasian Studies, vol. 9, 114-124. <https://doi.org/10.1016/j.euras.2018.08.001>
2. Xue, Y., and Makengo, B. M. (2021). Twenty Years of the Shanghai Cooperation Organization: Achievements, Challenges and Prospects. Open Journal of Social Sciences, 9, 184-200. <https://doi.org/10.4236/jss.2021.910014>
3. <https://www.financialexpress.com/business/defence-explained-implications-of-irans-membership-in-the-sco-opportunities-for-indianbsp-3155330/>
4. <https://carnegieendowment.org/sada/88427>
5. <http://www.china.org.cn/english/features/meeting/171489.htm>
6. <http://eng.sectesco.org/docs/about/faq.html>
7. <https://aric.adb.org/initiative/shanghai-cooperation-organization>
8. <https://www.tasnimnews.com/en/news/2023/03/12/2866193/iran-sco-trade-exchange-hits-about-39-billion-in-11-months>

د ستراتېژیکو او سیمه ییزو څېړنو مرکز نادولتي، غیر انتفاعي او خپلواک ارگان دی، چې په ۱۳۸۸ لمريز کال کې په کابل کې جوړ شوی. دغه مرکز د خپلو بې پرې او کره څېړنو له لارې، په افغانستان او سیمه کې د پالیسیو د ارزونې او بډاینې لپاره فعالیت کوي.

اړیکه:

ایمیل: csrskabul@gmail.com info@csrskabul.com

وب سایت: www.csrskabul.net - www.csrskabul.com

+93780618000

شمېره: +93780618000

www.csrskabul.com

info@csrskabul.com